

РЕШЕНИЕ

№ 644

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22, в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от Нели Алексиева Търговско дело №
20211100902860 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от ТЗ.

Производството е образувано по молба на „ДАП-МП” АД по чл. 625 от ТЗ. Молителят твърди, че от регистрацията си в търговския регистър основно развива транспортна дейност – превоз на товари, като през 2015 г. преустановява оперативната си дейност. През 2014-2015 г. са прекратени всички трудови договори с работници и служители, с изключение на един трудов договор на половин щат, който е прекратен, считано от 01.05.2020 г. Към момента на подаване на молбата дружеството не разполага с годни транспортни средства и оборудване, необходими за извършване на дейността му по занятие, съответно е в невъзможност да поднови стопанската си дейност и да реализира приходи от нея. Освен задължения към посочените в списъка на кредиторите търговски партньори, молителят твърди, че има непогасени публични задължения, за събирането на които е образувано изп. дело 52140000523/2014 на публичен изпълнител към НАП, по което е наложен запор върху банковите сметки на дружеството. Запор върху банковите сметки е наложен и по други изпълнителни дела, образувани срещу дружеството. Посочва, че от 01.10.2021 г. е в невъзможност да погасява задълженията си. Ето защо моли Съда да обяви неплатежоспособността му, евентуално свръхзадължеността му и открие производство по

несъстоятелността му, да обяви дружеството в несъстоятелност и да прекрати дейността му с решение по реда на чл. 630, ал. 2 от ТЗ.

Съдът, след като взе предвид доводите на молителя и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Дружеството „ДАП-МП“ АД е пререгистрирано в Търговския регистър на 08.05.2008 г., като му е предоставен ЕИК *****. На 15.12.2021 г. в Търговския регистър е вписан промяна в наименованието на молителя от „Сомат“ в „ДАП-МП“. Последният обявен годишен финансов отчет на дружеството в Търговския регистър е за 2020 г.

От полученото писмо от Служба по вписванията при Агенция по вписванията се установява, че за периода от 01.01.1998 г. до 16.03.2022 г. има вписвания, отбелязвания и заличавания по отношение на длъжника.

От писмото на МВР, СДВР, отдел „Пътна полиция“ се установява, че в централна база на АИС-КАТ към 18.03.2022 г. има данни за регистрирани ППС на името на длъжника, които са негова бивша и настояща собственост.

Длъжникът е представил ГФО за периода 2012 г. – 2020 г. вкл, ведно с техните съставни части, както и междинен отчет към датата на подаване на молбата по чл. 625 от ГПК.

От Националната агенция по приходите е постъпило писмо, към което са приложени заверени преписи от годишните данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, подадени от молителя за периода от 2012 г. до 2020 г., както и копия от съставените на молителя ревизионни актове №№ 291300227/17.01.2014 г./поправен с РА № 1402156/24.06.2014 г./ и Р-22222514000555-091-001/28.06.2017 г. и ревизионни доклади №№ 1300227/08.10.2013 г. и № Р-22222514000555-092-002/26.05.2017 г. Има наложени обезпечителни мерки върху имуществото на длъжника, изразяващи се в налагане на запор върху банкови сметки на длъжника и възбрана върху земеделска земя в с. Кошарица, община Несебър. Има публични задължения в размер на 2028370.82 лева главница, 1931517.08 лева лихва и 14432 нелихвоносна главница, които са предмет на ИД № 52140000523/2014 г. Изпълнението е на задължения по ревизионния акт от 28.06.2017 г.

Длъжникът е представил доказателства, че по горепосоченото изпълнително дело на публичен изпълнител има присъединен с разпореждане на съдебния изпълнител от 11.03.2022 г. публичен взыскател, а именно община Видин. След отчитане на присъединените вземания на този кредитор,

публичните задължения на длъжника по изпълнителното дело стават, съответно 2057934.82 лева главница; 1904166.27 лена лихва /към 11.03.2022 г./ и 14432 лева нелихвоносно вземане. По изпълнителното дело е издадено постановление за възлагане на купувача на изнесени на търг 7 броя товарни ремаркета, собственост на длъжника.

Представените от длъжника по делото счетоводни документи и изпратените от НАП документи са използвани от вещото лице по приетата съдебно-икономическа експертиза на вещото лице С.М., чието заключение, като неоспорено от молителя, съдът намира за компетентно и безпристрастно дадено. От заключението на вещото лице М., се установява следното:

При извършването на анализите за изследвания период 2012 – 29.12.2021 г., вещото лице посочва, че през целия анализиран период преобладаващ дял в структурата на активите на дружеството заемат текущите активи, при ясно изразена тенденция на увеличаване на относителния дял на последните за сметка на намаляване дела на нетекущите активи. В края на 2012 г. съотношението нетекущи/текущи активи е 41%/59%, докато към 29.12.2021 г. това съотношение е вече 11.52 %/88.48 %. Като основен вид нетекущи активи с оглед предмета на дейност на длъжника, в началото на периода дълготрайните материални активи представляват най-съществената им част – 82.46 %, но още през 2013 г. относителният им дял спада почти наполовина – до 47.59 %. Тенденцията се запазва и през следващите отчетни периоди, в резултат на което дълготрайните материални активи към 31.12.2020 г. съставляват 7.70 % от общата балансова стойност на нетекущите активи. Освен дълготрайни материални активи, в структурата на нетекущите активи са налице и дългосрочни вземания, инвестиции в дъщерни и асоциирани предприятия, инвестиционни имоти /33 % към 31.12.2013 г. и към 31.12.2020 г., но липсващи като вид актив към 29.12.2021 г./ и отсрочени данъци /с максимален относителен дял в края на изследвания период – 37.18 % към 29.12.2021 г./. Относителният дял на нематериалните дълготрайни активи в структурата на нетекущите активи е твърде незначителен – максималната му стойност е 0.99 % към 31.12.2020 г. Основният вид текущи активи през периода 2012 – 2021 г. представляват краткосрочните вземания. Относителният им дял от общата балансова стойност на текущите активи е между 81 и 97 %, като най-голям е към 30.12.2020 г. – 96.35 %, а най-малък

към 31.12.2013 г. - 81.19 %. Нетекущите активи, преквалифицирани за продажба, чиято ликвидност е съпоставима с тази на стоките като част от материалните запаси, се появяват като вид актив в структурата на текущите активи за пръв път към 31.12.2013 г., с относителен дял 10.42 %, а през следващите отчетни периоди до 2020 г. е с тенденция на намаление, достигайки до 2.66 % към 31.12.2020 г. В счетоводния баланс към 29.12.2021 г. той не фигурира в структурата на текущите активи. Паричните средства, които са определящ вид текущи активи по отношение на платежоспособността на търговското дружество, представляват твърде малка част от текущите активи на длъжника през периода 2012 г. – 2021 г., като относителният им дял е в границите от 0.06 % към 31.12.2019 г. до 0.26 % към 31.12.2021 г.

Към 31.12.2012 г. структурата на пасивите на дружеството е формирана от собствен капитал и задължения, в съотношение 25 към 75 %. След анализ на тези данни, вещото лице заключава, че към края на 2012 г. структурата на пасивите на длъжника е сравнително добре балансирана, което се потвърждава и от изчислените показатели на финансова автономност за този период. Като текущ финансов резултат от основната дейност за 2013 г. е отчетена загуба в размер на 20 633 000 лева, която променя съотношенията в структурата на пасивите и към 31.12.2013 г. относителните дялове на собствения капитал и на задълженията са съответно 9.72 % и 90.28 %. Увеличен е и размерът на текущите задължения, чиято относителна стойност нараства с около 30 % и в края на периода съставлява почти 90 % от всички задължения на молителя, а това предполага възникване на затруднения в своевременното им обслужване. Отрицателен финансов резултат в още по-голям размер е отчетен през 2014 г. – загуба от 24 807 000 лева, с което натрупаната загуба достига 41 309 000 лева. Към 31.12.2014 г. дружеството е декапитализирано и размерът на собствения капитал е отрицателна величина. Състоянието на декапитализация се запазва до 2017 г. вкл., а относителния дял на текущите задължения се увеличава до над 96 %. След като през 2018 г. и 2019 г. са реализирани приходи в значително по-големи размери в сравнение с предходните отчетни периоди, отчетените текущи финансови резултати преди данъци са, съответно 14 453 000 лева и 23 399 000 лева, а размерът на собствения капитал отново е положителна величина. В отчетите за всеобхватния доход тези приходи са посочени като „други приходи“

/различни от такива по договори с клиенти, т.е. от търговска дейност/. По данните от годишните обороти за 2018 г. и 2019 г. се констатира, че става въпрос за отчетени приходи, вследствие на отписани задължения, както и за приходи, осчетоводени по сметка 7090090010 „други приходи“. Текущият финансов резултат за 2020 г. е загуба от 3 350 000 лева, в резултат на което собственият капитал намалява на 31 952 000 лева. Отчетената към 29.12.2021 г. загуба в размер на 51 840 000 лева отново води до състояние на декапитализаци, като в края на 2021 г. собственият капитал е отрицателна величина /-19 888 000 лева/. Към края на 2020 г. и 2021 г. задълженията на дружеството са почти изцяло текущи – около 98 %, а останалите около 2 % представляват дължими отсрочени данъци.

Вещото лице е изчислило и коефициентите на ликвидност, въз основа на счетоводните записвания и отразеното в ГФО. Съгласно така направения анализ, всички коефициенти на ликвидност към 29.12.2021 г. приемат стойности, които са значително под минимално допустимите. Коефициентът за обща ликвидност е в допустими граници към края на 2012 г. и към 31.12.2019 г. и 31.12.2020 г., като стойностите му са, както следва: към 31.12.2012 г. е 1.31; към 31.12.2013 г. е 0.81; към 31.12.2014 г. е 0.66; към 31.12.2015 г. е 0.68; към 31.12.2016 г. е 0.76; към 31.12.2017 г. е 0.78; към 31.12.2018 г. е 0.92; към 31.12.2019 г. е 1.58; към 31.12.2020 г. е 1.61 и към 29.12.2021 г. – 0.39.

Стойностите на показателите за финансова автономност са в допустими граници в края на 2012 г. и към 31.12.2019 г. и 31.12.2020 г., Сравнително висока степен на задлъжнялост се констатира в края на 2013 г. и на 2018 г. Вещото лице установява, че за целия анализиран период дружеството е имало неизплатени изискуеми задължения, произтичащи от търговска сделка и публични задължения, свързани с търговската му дейност, като техният конкретен размер е посочен в табличен вид в приетото по делото заключение. Вещото лице не е констатирало неосчетоводени задължения, включени в представения към молбата по чл. 625 от ТЗ списък на кредиторите. Съгласно съдържащите се в инвентаризационните описи данни, балансовата стойност на дълготрайните материални активи на дружеството е 486 520.57 лева, а на нематериалните такива – 671.49 лева. Посочените в счетоводния баланс материални запаси и стоки представляват резервни части и консумативи, както и употребявани товарни автомобили, преквалифицирани за продажба.

Балансовата стойност на имуществото на дружеството е превишавала общия размер на задълженията на дружеството към 31.12.2012 г.; 31.12.2013 г.; 31.12.2018 г.; 31.12.2019 г. и към 31.12.2020 г. В края на отчетните периоди от 2014 г. до 2017 г. вкл. Задълженията са били в размери, превишаващи средно с 8 % общата балансова стойност на имуществото на дружеството, а към 29.12.2021 г. общият размер на задълженията е повече от 2.3 пъти по-голям от балансовата стойност на имуществото на дружеството. Този факт, както и обстоятелството, че към тази дата текущите задължения на дружеството съставляват почти 98 % от всички негови задължения, мотивират вещото лице да заключи, че в края на 2021 г. имуществото на молителя не е било достатъчно да покрие паричните му задължения, в т.ч. и тези с настъпил падеж.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Неплатежоспособността е правна категория, като легално определение за нея дадено в чл. 608, ал. 1 от ТЗ. Съгласно тази разпоредба, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни определен вид задължения, а именно: изискуеми парични задължения по търговска сделка, публични задължения /към държавата или общината/, свързани с търговската дейност, а от 13.05.06 г.- и частни държавни вземания. Презумпцията на чл. 608, ал. 3 от ТЗ служи за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца, поради което под "спиране на плащанията" по смисъла на чл. 608, ал. 3 от ТЗ на база на легалното определение на понятието неплатежоспособност, следва да се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са от изчерпателно изброените в ал. 1 на чл. 608 от ТЗ. Спиране на плащанията на друг вид вземания е ирелевантно за състоянието на неплатежоспособност, защото съгласно ал. 1 на чл. 608 от ТЗ, състоянието на длъжника да ги изпълни е без значение за правно дефинираното състояние на неплатежоспособност. В настоящия случай, молителят е спрял плащанията на изискуеми парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ТЗ, поради което на основание чл. 608, ал. 3 от ТЗ, съдът приема, че е налице състояние на неплатежоспособност по отношение на длъжника.

В тежест на длъжника е да обори презумпцията на чл. 608, ал. 3 от ТЗ, като това може да стане на базата на анализ на имуществено - финансовото състояние на предприятието на длъжника, от който да се изведе способността му да погасява задълженията си. С оглед заключението на Съдебно-икономическата експертиза, Съдът приема, че презумпцията не е оборена и е налице установено състояние на неплатежоспособност. При анализа на финансовото и икономическото състояние на молителя се използват различни икономически и финансови показатели. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 г./, участват еднократно в производствения процес и променят натурално - веществената си форма, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източника за погасяване /плащане/ на краткосрочните, съответно текущите задължения на едно нормално развиващо се предприятие. Следователно, водещи показатели при преценка състоянието на неплатежоспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като отношение между краткосрочните активи /всички или определена част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. На следващо място, помощните коефициенти на ликвидност /на бърза, незабавна и абсолютна/ зависят в голяма степен от вътрешната структура на краткотрайните активи, т. е. от това колко са материалните запаси, краткосрочните вземания, краткосрочните финансови активи и паричните средства като процент от общия размер на краткотрайните активи, което от своя страна зависи от конкретната основна дейност, която осъществява предприятието. Съдът приема, че по принцип водещ показател за установяване на състоянието на неплатежоспособност на длъжника е коефициентът на обща ликвидност /КОЛ/, отразяващ съотношението на всички краткотрайните активи към краткосрочните задължения. Именно този коефициент дава възможност да се оцени способността на дружеството да погасява задълженията си с всички краткосрочни активи. За норматив при коефициента за обща ликвидност се приема коефициент 1 /единица/, тъй като при него предприятието има толкова краткотрайни активи, колкото са неговите краткосрочни задължения, поради което то е в състояние да плаща задълженията си. Съгласно изготвеното от вещото лице заключение коефициентът на обща ликвидност е

извън границите на референтните си стойности за периода от 31.12.2013 г. до 31.12.2018 г., както и към 29.12.2021 г. За тези периоди и показателите на коефициентите на финансова автономност на дружеството обосновават извод, че длъжникът е с висока степен на задлъжнялост и е декапитализиран. Подобряването на коефициентите към 31.12.2019 г. и 31.12.2020 г. не се дължи на икономическа дейност, а на счетоводното отписване на задължения и осчетоводяването на „други приходи“ по сметка 7090090010 или тези приходи не са с източник договори с клиенти, съответно не са резултат от осъществяваната от молителя търговска дейност. Ето защо Съдът намира, че влошаването на коефициентите от 31.12.2013 г. е трайно състояние и от този момент длъжникът не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите.

Предвид гореизложеното молбата по чл. 625 от ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността съдът не е обвързан от посочената такава от длъжника, а следва да прецени същата съобразно данните по делото. Практиката на ВКС е константна, че неплатежоспособността на търговец по смисъла на чл. 608 от ТЗ е обективно финансово състояние на длъжника и възможността му да изпълни паричните си задължения, което трябва да се прецени с оглед цялостното му финансово състояние към момента на постановяване на съдебното решение /така решение № 64/09.02.2005 г. на ВКС, по д. № 466/2004 г.; решение № 549/27.10.2008 г. на ВКС, по т.д. № 239/2008 г./. Съгласно постановеното по реда на чл. 290 от ГПК решение № 115/25.06.2010 г. на ВКС, по т.д. № 169/2010 г., за да е налице състояние на неплатежоспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, а да не е в състояние да го изпълни. Началната дата на неплатежоспособността е именно изпадането в такова състояние, а не падежът на конкретното неизпълнено задължение. В случая обективно финансовите показатели на длъжника са влошени трайно към 31.12.2013 г., като към тази дата длъжникът е имал изискуеми парични задължения по чл. 608, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ТЗ /видно от представения от длъжника като приложение към молбата по чл. 625 от ТЗ списък на кредиторите/. Ето защо съдът приема, че за начална дата на неплатежоспособността на длъжника следва да се приеме датата 31.12.2013 г.

Предвид извода, че е налице състояние на неплатежоспособност, обосноваващо откриване на производството по несъстоятелност, Съдът не дължи произнасяне по заявеното при условията на евентуалност от длъжника искане за откриване на производство по несъстоятелност поради свръхзадълженост.

Не се установява да е налице реално налично имущество на длъжника, като кредиторите не са привнесли началните разноски за развитие на производството по несъстоятелност в дадения от съда срок, поради което по отношение на молителя следва да бъде постановено решение по чл. 632, ал. 1 от ТЗ със законоустановеното му съдържание.

Мотивиран от горното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „ДАП-МП” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ***** и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА** на неплатежоспособността – 31.12.2013 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на длъжника „ДАП-МП” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *****.

НАЛАГА общ запор и възбрана върху имуществото на „ДАП-МП” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *****.

ОБЯВЯВА „ДАП-МП” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *****, в несъстоятелност.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „ДАП-МП” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *****.

СПИРА производството по несъстоятелност по т. д. № 2860/2021 г. по описа на СГС, ТО, 22 състав.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението, по молба на длъжника или на кредитор, ако те удостоверят, че е налице достатъчно имущество или се предплатят началните разноски.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че ако в срока по чл. 632, ал.

2 от ТЗ не бъде поискано възобновяване на производството, съдът ще прекрати производството по несъстоятелност и ще постанови заличаване на длъжника от търговския регистър.

УКАЗВА на „ДАП-МП“ АД, че в едномесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър следва да изпълни задълженията си по чл. 632, ал. 6 от ТЗ, както и да представи по делото удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО.

Препис от решението да се изпрати на Агенция по вписванията за вписване в Търговския регистър, на основание чл. 622 от ТЗ.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд, в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър.

Съдия при Софийски градски съд: _____